

Січові Стрільці дають відповідь старшинському корпусові У.Г.А.

СТРІЛЬЦІ ВОЮВАЛИ, А КОРПУСНИКИ УГА З КОМІСАРАМИ ГРАБИЛИ Й ГЕНДЛЮВАЛИ

Віннігер, Ман.

Спочатку визвольних боїв в Галичині в 1918 році мало не по усіх більших залізничних станціях стримали були залізничні поїзди з безліч вагонами, закладованими усім статку військовим фронту для солдатів армій центральних держав Європи. В першу чергу на ті вагони кинулися офіцери, їхні родини й знайоми, усієї комісарки ЗУНР зі своїми родинами й розтагали добро, ховали його по усяких сховках, а стрільці зставляли воювати на фронті.

Таке саме сталося й в Золочеві. Спочатком боїв на Західній Україні залізнична станція в Золочеві була уся заложена поїздами з воєнним постачанням. Вагони були обладвані усякою матерією, зброєю, харчами, цукром, тютюном й дарунками від тих батьків, яких сини кривавили на фронтах великої війни. Найбільше було тих подарків від батьків з Німеччини, що слали для своїх синів на фронт усячину, хоч самі в той час страшно голодували.

І саме на оті закладовані вагони пустилися корпусники впарі з комісарами Західної Української Народної Республіки й стали грабити майно. Один з тих корпусників Гордовський навіть забрав вагону овець з вагонів й кавав рідним стрільцям гнати їх до свого села Городилова, а скільки возів, а навадванним майном за його наказом зведено йому в те ж саме село для його самого й рідні, про те годі й писати. Правда, польські війська, захопивши назад Золочеві й уся Східню Галичину, всіляк відобрати отого майна з города корпусника Михася.

В Золочеві й досі живе комісар харчевих справ ЗУНР, ад-

вокат Ваньо, який зараз взявся за будівництво монастирів на Підлісся й мантиє гроші від легковірних людей. Саме оцей комісар харчевих справ встелив цілу свою одноповерхову каменицю найкращим тютюном, що його випоржнювали з пакетів, призначених для солдатів. У пакетах було чимало усяких дорогих речей, що їх послали рідні й близькі своїм фронтівникам з Австрії й Німеччини. Були золоті перстені, годинники, тинюярки, шпильки тощо й усі ті дорогі речі так й заплинали на власність панів комісарів й корпусників.

До місцевого попа шамбеляна Юрика передали один вагон найбільшої муки, ніби то, щоб заховав на різдво для стрільців, щоб для їх справити "ялинку". Оскільки, ще далеко до різдвяних свят було, а шамбелян вже з жінкою свого брата спродали оту муку воєнним лихварям. Стрільці морилися уесь час голодом, курили буюке лєття, ходили в лахміття, а в той час наживали усьм нагробленим майном корпусники, комісари й усякі шамбеляни.

Зараз після визвольної війни на Західній Україні ті самі комісарики й чимало з корпусників стали будувати собі палати. Таку саму палату вибудував собі адвокат Ваньо, комісар по харчевим справам. З визвольної війни вийшли стрільці пошмартовані й повбивані, а комісар харчевих справ Ваньо має двоповерхову палату, найкращий будинок в місті Золочеві, якого вартість йде в десятки тисяч доларів. Зараз адвокат Ваньо являється головним ставком УНДО й явним інформатором польської поліції на бойових українських селян й робітників Золочівщини.

УСС-ник.

СПОГАДИ ПРО ГАНЕБНІ ВЧИНКИ ОФІЦЕРІВ УГА З ЧАСІВ ВИЗВОЛЬНИХ БОЇВ 1918 Р.

Віннігер, Ман.

Вже минуло поверх десять літ, як брудні діла творились, декотри офіцери Української Галицької Армії, аж цього року 28 липня, загарчав герою українській а УНДО, Паліт, з молоддю в попісько-ундівським "Новим Часі", "комунікатом" проти людей, що відверто написали правду народові в тижневіку "Сила" про їх гучаючі діла, які вони творили підчас української війни.

Ці люди зробили свій обов'язок, вискававши правду народові, котрому присягали на

честь вірно боронити його справ. А ті пани з УНДО не вірно закликають громадянство до бойкоту проти тих борців, котрі здають свій звіт українським трудящим з того часу, як люд вкладав свою працю й життя на захлик до визвольних боїв. А пани все те марнували, легковажили людською працею та його життям, а найбільше його свободою, якої він століттями дождався.

Тепер ці польські плазуни з ундівського кубла, що віддали ренітки У.Г.А. Польщі в квітні 1920 р., бунтують та кормлять

"САЛЮТУЙ, БО ЯК ПУКНУ ТЕБЕ В МОРДУ..." — КРИЧАВ КОМАНДАНТ УГА, ВОЄВІДНА

Торонто, Ont.

Спочатком листопада 1918 року я служив в перній батареї Українських Січових Стрільців, першого артилерійського полку. Наша батарея стояла саме тоді в селі Борщевцях, коло Львова. Стрільці кватирювалися в той час на фільварку, в ньому зайняли й комнати для себе три офіцери-хорунжі. Їхні кватіри не були між стрільцями, але в покоях панських, де мешкали в той час дві паненки.

Оті наші офіцери зячата клякали на колінах перед тими паненками й засталися коло них, що й гідко огадувати. Вигадуючи на позицію, наші офіцери цідувалися з тими паненками, навіть на відлюдному на позиції вони не могли відійти від своїх "набукоханців", а один з тих героїв, хорунжий Осадчук, благав, щоб "еще раз козляти" йому показала. Вчас його благаання чекали 270 стрільців (ціла батарея) на свого офіцера, щоб їх він на позиції, де теж вичікували нашої підмоги десантовані в боях стрільці. Всі 270 стрільців стояли в той час у снігу по коліна й сльозному морозі, витудуючи обідирним обурям, щоб не замерзнути на смерті.

Самі ж команданти нашої батареї, поручник Воєвідка, кватирювали в попа. Саме на приказ цього поручника з одного села, де було вбито 85 селян й понад 90 ранено, забрамо

кільканацять возів зі свиньми й все те виладовано в того попа, де замешкав командант Воєвідка. В той час, як наша офіцерна годувалася м'ясном, нас кормлено уесь час пеннаком.

Оті хорунжі нашої батареї побивали рядових стрільців "в морду", як вони самі говорили. Били й за те, що рядові стрільці не салютували перед ними "героями", що домагалися салютування від нас навіть тоді, як ми чистили койи в стайні. Самий же командант Воєвідка все зламав кричав на стрільців: — Салютуй, бо як пукну тебе в морду, то шлаг тебе на місця трашть!

В 1919 році вчас відступу за річку Збруч я вже був в четверній полку артилерії. В тій батерії вже були офіцери з Великої України, за винятком одного унтерофіцера, який був галичанчином. І саме той унтерофіцер тримав для себе й своєї дівчини пару коней й одного рядового стрільця до обслуگی. Отими кіньми треба було возити дівчину "пана унтерофіцера" зі Львова аж до Житомира. Ота дівчина з "паном унтерофіцером" діставала найдобрішшу й найкращу їду в той час, як рядові стрільці мусіли цілими днями кормитися лише зерном з зеленого жита, яке аривали собі самі з колосся, щоб не агинуть від голоду.

Бувий стрілець УГА першої батерії.

КОРПУСНИКИ УГА СПРОДАЮТЬ НІЧЬЮ ПОТАЙКИ ВАГОНОВО СВІЧКИ Й НАФТУ

Торонто, Ont.

Я служив в Золочеві як рядовий стрілець Української Галицької Армії. В 1918 р., зараз спочатку місяця грудня, прийшов до касарні хорунжий (його ймення я призабув) й вибрав споміж нас п'ятьох стрільців й дав нам розказ їхати до Дрогобича.

Ми відіхали ще того самого дня, за чим ми їхали, ми не знали на початку нашої подорожі. Незадовго, однак, ми довідалися, що маємо бути охоронцями для одного вагону свічок й двох вагонів цистерн нафти з Дрогобича.

Ми приїхали зі свічками й тівєю нафтою до Золочева й зараз того самого дня вечером наш хорунжий пішов зі стації й повернув за якої пів години з кіньми й санями. Оті свічки виладовували на сані, а мені приказав хорунжий звозити до одного господаря й складати їх

в попі. Я зараз довідався, що ті свічки вже були спродали лихварям єврейським. Те саме зробили й з нафтою. Оту нафту самі купці лихвари наливали до своїх бочок нічю й відвозили їх кудись.

З отих свічок й я взяв собі п'ятнадцять штук, щоб мати хоч асвітити нічю чим в касарні. Мені приказав хорунжий мовчати, інакше грозив мені 25 буюків. А треба знати, що в той час в УГА офіцерна страшно била рядових стрільців. Бувів на нас офіцерна УГА не жалувала. Отак то наші старшинські корпусники з Української Галицької Армії воювати то не знали, а за те добре спродували ними крадену нафту, свічки й інші багатства, тримаючи одноцілий фронт з найбільшими воєнними лихварями.

Н. Кобіль,
бувий стрілець УГА,
першого гробового курія,
2 корпусу.

ШУНАЮТЬ ЗА ГОЛОДОМ В СРСР, А НЕ БАЧУТЬ СПРАВЖНІХ ГОЛОДНИХ У СВОЇЙ КРАЇНІ

Торонто, Ont.

Вже від довгого часу усі часосписи капіталістичних держав страшно "журяться" долею Радянського Союзу. Одною з найважливіших і головніших причин, що змусять більшовиків до капітуляції в Радсоюзі, так горда буржуазія, буде голод... Вже 10 літ ворожать таку судьбу Радянському Союзові усі капіталістичні "філософи" і

вчені "політики". А тут, не то що з голоду не хопуть вімрати більшовики, але ще і другим хліб продають. Сотки тисячі буюлів збіжжя йде за границі Радсоюзу.

А переважно "мяккого серця" американські капіталісти. Вони ніяк не годні дивитися на кривду ближнього... Нью Йоркський "Дейлі Міррор", з дня 30 серпня 1930 подає вістку, що "Кол. Валтер Белл має вихити до Радянського Союзу годувати 150 мільйонів людей, бо там страшний голод"... От тоді вже всі американські й канадійські селевейтори спороніють...

А тут як раз немає збути на цю пшеніцу. А може отой колонель Валтер поїде тільки з бохонцем хліба і з батлю водою й буде ходити так, як давніше Христос ходив і одним бохонцем хліба годував тисячі людей?

Цей самий кол. В. Белл в 1917 році zorganizував 102 транспортні амуції до Європи на французькій та італійській фронті. Він був помічником



американських капіталістів, що кормили кулями на спілку з європейськими капіталістами світове робітництво. В 1920—21 році, він також був помічником президента Гувера. Він і Гувер тоді стояли на чолі організації, що мала на цілі допомагати голодуючим в Росії й на Україні.

В той час був голод, що виникнув наслідком світової війни і збройних нападів на СРСР. Селянин і робітник сиділи в окопах, воювали й ті, хто мав орати і сіяти. Зрештою, і не було чим, бо, скот, який тільки був, також позабирали на війну. О тім, щоб трактор орав мужицьке поле, ніхто того тоді не бачив і не чув.

Рад. Союз закупив вже тепер (по авідомленням капіталістичної преси) 25% збіжжя і думає закупити ще більше у себе, вдома. Починаючи від місяця вересня Радсоюз думає вивезти 20 мільйонів буюлів пшениці за кордон. За продане збіжжя має купити в Злучених

Державах сільсько-господарські машини.

Я думаю, що американський "Христос" забулдив. Лучше було б, щоби він скорше заспокоїв голодуючих робітників в Америці, а описая міг би поїхати і авідити голодуючих африканців у бельгійському Конго. Ось що подають капіталістичні часосписи про Конго:

"На днях прибув з Африки до Брукселя, в Бельгії, єпископ Клайме, що був на чолі місії. Він розповідає, що в трох провінціях бельгійського Конго панує страшний голод. Він сказав, що до тепер померло із голоду найменше сорок тисяч осіб у ріднім віці.

Зрештою, коли б отому Валтерови було задалеко їхати туди то хай би приїхав до Торонто й тут побачивби також, як голодні безробітні раннім-ранком вистоюють на бек-ясиах ресторанив і шукають відпадків поживи в гербицлейлах.

С. К—ж.

ПРИЙДІТЬ НА ВІДКРИТТЯ НОВОЗБУДОВАНОГО УКР. РОБ. ДОМУ В СЕЙНТ БОНІФЕЙС, МАН.!

Заради відділів ТУРФДім і Робітничого Запомогового Товариства в Сейнт Боніфейс кличуть усіх робітників й робітниц з тієї місцевості й дооколичніх прибути на

ВІДКРИТТЯ УКР. РОБІТНИЧОГО ДОМУ

яке відбудеться

В НЕДІЛЮ, 21-ГО ВЕРЕСНЯ 1930 РОКУ



НОВОЗБУДОВАНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ РОБІТНИЧИЙ ДІМ НА GIBOUX ST., В СЕЙНТ БОНІФЕЙС, МАН.

Усі трудящі Сейнт Боніфейс, Віннігеру, Брукленде, Іст Килдонан, Транскони й інших місцевостей прохаємо завітати на відкриття Укр. Роб. Дому у визначений день. Так само кличемо польських товаришів й товаришок з Польського Робітничого Товариства у Віннігеру загостити до нас на цей день. На відкриттю Укр. Роб. Дому буде промовляти між іншим й представник ЦВК ТУРФДім з Віннігеру, так само дута оркестра відділу РЗТ з Віннігеру приграватиме в день свята УРД.

Відкриття Укр. Роб. Дому відбудеться в 2-ій годині пополудні в неділю, 21 вересня, й на цей день кличемо прибути усіх робітників й робітниць виблизких місцевостей й зі Сейнт Боніфейс. Вечером того самого дня буде влаштована ТОВАРИСЬКА ЗАБАВА Для усіх гостей святочного відкриття УРД. Заради відділів ТУРФДім й РЗТ.

РОБІТНИКИ Й ФАРМЕРИ!

Підтримуйте тільки своє робітничо-фермерське Бюро, яке є заложене самими робітниками й фермерами виключно для полагоджування Ваших клопотливих справ. Імігранти отримують всієї поради даром. ІНФОРМАЦІЙНЕ І ФІНАНСОВЕ БЮРО вислає гроші до старого краю і виплачує їх на останній почті.

В АМЕРИКАНСЬКИХ ДОЛАРАХ,

червніах, золотих або в лєях. Гроші пересилаємо почтою або каблеграмою ДЕШЕВО, СКОРО, БЕЗПЕЧНО Пишіть за табличкою пересилку грошей або заходіть до нашого офісу на адресу:

INFORMATION AND FINANCIAL BUREAU
600 Selkirk Avenue — Winnipeg, Man., Canada

РІЗДВІАНА ПРОГУЛЬКА ДО СТАРОГО КРАЮ!
Якщо задумаете відвідати старий край на СВЯТА, тепер є час поробити приготування.
Організуются спеціальні групи подорожних до Європи.
Поручіть нам вистарити для вас ЗАГРАНИЧНИЙ ПАСПОРТ, ПОВЗВЛЕННЯ НА ПОВОРОТ І ПОРОБИТИ ІНШІ СТАРАНИ.
Наші нові опладовані нафтою кораблі назив "ДЮЧЕСЕС" і "ЕМПРЕСЕС" є найбільші і найшвидші, які курсують між Канадою, а Європою.
Купіть в нас дешеву шифартуру для своїх імігрантів з Європи. Ми дїстнемо для них безплатно ПОВЗВЛЕННЯ ВІХАТИ в Канаду.
Повні інформації подасть вам наш начальник-агент на найбільшій для вас ставі, або пишть по українськи на адресу:
CANADIAN PACIFIC STEAMSHIPS
Room 106A, C.P.R. Bldg. Edmonton, Alta.
CANADIAN PACIFIC STEAMSHIPS
C.P.R. Building Saskatoon, Sask.
W. C. CASEY
STEAMSHIP GENERAL PASSENGER AGENT
372 MAIN STREET — WINNIPEG, MAN.
Коли бамаєте писати гроші Вашим близьким в Європі, ПОСЛАЙТЕ ІХ ЧЕРЕЗ КЕБЕЛІЦІ ПАСПОРТ ІНСТІТУС.
CANADIAN PACIFIC STEAMSHIPS

ЖОЛУДКОВІ КВАСИ ПРИЧІНОЮ НЕСТРАВНОСТІ.
Медичні авторитети домагають, що найважливішою причиною нестравності, нєвєдїгї, трудноварності, кислотності, метеоризму є недостатній розвиток жолудкового апарату. Для лікування жолудкового апарату, призначено українським лікарем доктором І. Д. М. Жолудковий квас, який діє на жолудковий апарат, збільшує його секреторну діяльність і збільшує кількість жолудкового соку. Жолудковий квас діє на жолудковий апарат, збільшує його секреторну діяльність і збільшує кількість жолудкового соку. Жолудковий квас діє на жолудковий апарат, збільшує його секреторну діяльність і збільшує кількість жолудкового соку.